

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z wniosku E. S.

przy uczestnictwie K. S., J. Z. i A. Z.

o stwierdzenie nabycia spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 kwietnia 2008 r.,

zażalenia uczestnika postępowania K. S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 25 września 2007 r., sygn. akt V Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w W. w sprawie z wniosku E. S. z udziałem K. S., J. Z. i A. I. o stwierdzenie nabycia spadku odrzucił skargę kasacyjną uczestnika K. S. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że skarga kasacyjna nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania i ze względu na ten brak konstrukcyjny podlegała odrzuceniu.

W zażaleniu na wskazane postanowienie skarżący podniósł, że w skardze kasacyjnej zawarto uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania aż dwukrotnie, a ponadto jest ono zawarte i w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych. W ocenie skarżącego, w sprawie bezsporna jest okoliczność, że zachodziła nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, gdyż skład sądu była sprzeczny z

przepisami prawa, a skarżący był pozbawiony możliwości obrony swych praw zarówno w toku postępowania przed Sądem Rejonowym, jak i przed Sądem Okręgowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności zachodzi potrzeba odniesienia się do wskazanego przez skarżącego zarzutu nieważności postępowania jako uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. W ocenie Sądu Najwyższego, brak jest podstaw do przyjęcia takiej nieważności zarówno ze względu na ewentualną sprzeczność składu orzekającego w Sądzie drugiej instancji z prawem, jak i ze względu na pozbawienie możliwości obrony swych praw przez skarżącego. I tak jeżeli chodzi o legalność delegowania sędziego do innego sądu, to należy zwrócić uwagę, że zgodnie z uchwałą pełnego składu SN z dnia 14 listopada 2007 r., BSA – I-4110-05/07 ustawowe uprawnienie Ministra Sprawiedliwości do delegowania sędziego do pełnienia obowiązków sędziego w innym sądzie może być w jego zastępstwie albo z jego upoważnienia wykonywane również przez sekretarza stanu lub podsekretarza stanu.

Odnosząc się natomiast do kwestii pozbawienia możliwości obrony praw skarżącego, to zarzut ten jest chybiony, gdyż odnosi się zasadniczo do postępowania pierwszoinstancyjnego, a nie postępowania przed Sądem Okręgowym, które jest – co do zasady – objęte kontrolą kasacyjną. Co się tyczy natomiast samego postępowania przed Sądem drugiej instancji, to trudno przyjąć, ażeby podniesiona przez skarżącego okoliczność związana odmową Sądu odroczenia rozprawy apelacyjnej była uchybieniem procesowym prowadzącym aż do nieważności postępowania. W tej sytuacji jedynie dodatkowo należy wskazać, że powołana przez skarżącego nieważność postępowania nie została wskazana jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, lecz jako jedna z podstaw kasacyjnych.

Należy też podkreślić, że w skardze kasacyjnej w ogóle brak jest jakiegokolwiek przedstawienia uzasadnienia wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania. Tymczasem zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Spełnienie tego wymagania polega na wskazaniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów lub, że zachodzi nieważność postępowania lub, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ponadto, w uzasadnieniu wniosku należy przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na

zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. post. SN z 25 maja 2007 r., I CZ 65/07, post. SN z 29 września 2006 r., I CSK 304/06). Skarżący nie zamieścił w skardze kasacyjnej takiego uzasadnienia.

Nie można zgodzić się z twierdzeniem skarżącego, że wystarczające jest w omawianym zakresie samo uzasadnienie podstaw skargi kasacyjnej. Wymaganie uzasadnienia podstawy kasacyjnej stanowi wszak odrębny element skargi kasacyjnej. Brak natomiast jakiegokolwiek argumentacji uzasadniającej wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania .zawsze oznacza niezachowanie podstawowych wymagań odnośnie do ustawowo określonej konstrukcji tej skargi. Skarga kasacyjna niezawierająca któregokolwiek z elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. dotknięta jest zaś nieusuwalnym brakiem skutkującym jej odrzuceniem w myśl art. 398⁶ k.p.c.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).